

Protokół

4. posiedzenia 5. sesyi VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 28. marca 1900 roku.

Początek o godzinie 11 minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 108.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek zawiadamia Izbę, iż protokół trzeciego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzania.

Marszałek poświęca dłuższe wspomnienie pośmiertne śp. Floryanowi Ziemiałkowskiemu, wnosząc by Sejm wybrał deputację złożoną z 4 osób, któraby złożyła imieniem Sejmu i kraju wieniec u trumny zmarłego.

Przemawia p. Zoll.

Marszałek udziela wyjaśnienia co do swego wniosku.

Przemawia p. Abrahamowicz z prośbą o wymienienie składu deputacji udać się mającej do Wiednia na pogrzeb.

Izba jednomyślnie uchwała wniosek Marszałka.

Marszałek proponuje aby do deputacji wybrać pp. Mieczysława Borkowskiego, Ferdynanda Wejgla, Adama Jędrzejowicza i Franciszka Kramarczyka.

Izba uchwała bez rozprawy deputację zgodnie z propozycją Marszałka.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania spisu petycyj.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 28. marca 1900, które przydzielono następującym komisjom :

Komisji budżetowej Ls : 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 288, 289, 290, 291, 293, 296, 297, 299, 301, 302, 303, 304, 307, 309, 310, 312, 314, 316, 317, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326,

327, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 369, 370, 372, 373, 375, 376, 377, 378, 381, 394, 396, 397.

Komisji przemysłowej Ls : 292, 374.

Komisji szkolnej Ls : 294, 295, 298, 300, 311, 313, 315, 318, 328, 352, 365, 366, 379, 395.

Komisji petycyjnej Ls : 305, 308, 368, 393.

Komisji drogowej Ls : 306, 329, 330, 340.

Komisji administracyjnej Ls : 371.

Komisji gminnej Ls : 380.

Po odczytaniu petycji Ls : 273. Zwierzchności gminnej w Tokach powiatu zbarazkiego o subwencję na budowę domu przytulku dla ubogich w Tokach przemawia p. Ostapczuk popierając tę petycję, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tej petycji do komisji budżetowej.

Marszałek oświadcza, że to się już stało i wzywa sekretarza do odczytania dalszych petycji.

Sekretarz p. Urbański odczytuje dalszą petycję Ls. 288.

Po odczytaniu petycji Ls. 288 komitetu ratunkowego w Kolbuszowie o zapomogę dla pogorzalców przemawia p. Stanisław Jędrzejowicz popierając tę petycję a pod względem formalnym wnosi by odesłać ją do komisji budżetowej z wezwaniem, aby przedłożyła w tym przedmiocie ustne sprawozdanie na najbliższym posiedzeniu.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek formalny p. Stanisława Jędrzejowicza.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji wniesionych po dzień 28. marca, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 321 ruskiego instytu dla dziewcząt w Przemyślu o subwencję przemawia p. Czechowicz popierając tę petycję, a pod względem formalnym wnosi na przekazanie jej komisji budżetowej.

Marszałek oznajmia iż to się już stało i wzywa sekretarza do odczytania dalszych petycji.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycji wniesionych po dzień 28. marca 1900, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa przewodniczących komisji, aby zechcieli o posiedzeniach komisji zawiadomić i na posiedzenia zapraszać odnośnych członków Wydziału krajowego celem udzielania ewentualnych wyjaśnień, następnie podaje do wiadomości Izby, że wpłynęły jeszcze podania o urlopy.

Izba udziela bez rozprawy urlopu p. Bilińskiemu na 3 tygodnie, p. Siemiginowskiemu na 14 dni, głosując nad każdym z tych urlopów oddzielnie.

Marszałek oznajmia iż p. Czeczowi udzielił urlopu na 1 dzień.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o przedmiocie zmiany §§. 85, 89, 90 i 92 statutu miasta Lwowa.

Sprawozdawca p. Vayhinger, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji gminnej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania dodatkowego Wydziału krajowego o sprzedaży soli w zarządzie kraju.

Sprawozdawca p. Vayhinger uwolniony, od czytania tego sprawozdania wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z wnioskiem uznania szpitala w Gorlicach za publiczny i powszechny.

Sprawozdawca p. Dąbski uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na odeślanie tego sprawozdania do komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Merunowicza w sprawie budowy sieci dróg wodnych.

Przemawia p. Merunowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi przekazanie tego wniosku komisji gospodarstwa krajowego.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze jednego posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu przemyskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór Dr. Władysława Kraińskiego za posła z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Przemyskiego uznać za ważny.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze jedego posła na

Sejm krajowy z kuryi większych posiadłości byłego obwodu tarnowskiego.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Stefana Sękowskiego na posła z kuryi większych posiadłości byłego obwodu Tarnowskiego uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Tarnopola.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Emila Michałowskiego na posła z okręgu wyborczego miasta Tarnopola uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Kołomyi.

Sprawozdawca p. Vayhinger odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy wybór Kazimierza Bronisława 2-ga imion Witosławskiego na posła z okręgu miasta Kołomyi uznać za ważny.

Izba bez rozprawy uchwała ten wniosek.

Marszałek oznajmia, iż zamierza odebrać przyrzeczenie poselskie od posłów, których wybór właśnie uznano za ważny i wzywa w tym celu sekretarza do odczytania roty przyrzeczenia.

Sekretarz p. Niezabitowski odczytuje rotę przyrzeczenia w języku polskim.

Po odczytaniu roty przyrzeczenia posłowie Dr. Władysław Kraiński, Stefan Sękowski, Emil Michałowski i Kazimierz Bronisław dw. im. Witosławski składają przyrzeczenie podaniem ręki Marszałkowi.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesji do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, od mostu na rzece Mlecze w Kańczudze, od mostu na rzece Trzebośni, w Rudzie i od mostu na rzece Mlecze w Gniewczyźnie Łańcuckiej.

Sprawozdawca p. Chamiec, odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie, koncesji do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, od mostów na rzece Mlecze w Kańczudze, od mostu na rzece Trzebośni w Rudzie i od mostu na rzece Mlecze w Gniewczyźnie Łańcuckiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Łańcucie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach, od dwóch mostów na rzece Mlecze w Kańczudze, od mostu na rzece Trzebośni w Rudzie i od mostu na rzece Mlecze w Gniewczyźnie Łańcuckiej pod warunkiem utrzy-

mania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień, zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

I. Od mostu na rzece Wisłoku w Dąbrówkach:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.,

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, zrebęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

II. Od dwóch mostów na rzece Mlecze w Kańczudze:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, buhajów, krów, jałówek, byków, mułów, i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) h.,

Wyjątek stanowią bydłeta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) h.,

III. Od mostu na rzece Trzebośni w Rudzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 h.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 h.

c) od pięciu sztuk bydła drobnego jako to od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny i tp. 2 (dwa) h.,

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

IV. Od mostu na rzece Mlecze w Gniewczynie Łańcuckiej:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.,

c) od pięciu świń, albo cieląt, od dzieściu owiec 2 (dwa) h.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej:

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej I. klasy Biecz-Golanka.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu koncesyi do pobierania opłat mytnicznych na drodze gminnej I. klasy Biecz-Golanka.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Biecz-Golanka Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19., 25 i 26. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897. Dz. ust. kr. Nr. 43. przy pomocy pobieranego w myśl §. 32. tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych

zarządzeń wskazanych w §. 35. ust. 2. i 3. wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru:

1. W Rzepienniku strzyżowskim:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.;

2. W Raclawicach:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.;

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą koncesya z dnia 10. lipca 1897. dz. u. kr. Nr. 45., którą nadane było Wydziałowi powiatowemu w Gorlicach prawo do pobierania myta na drodze gminnej Biecz-Golanka.

Art. III

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Łańcut-Leżajsk.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie puwiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Łańcut-Leżajsk.

Art. I.

Radzie powiatowej w Łańcucie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Łańcut-Leżajsk pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ust. 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. k. N. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na trzech stacyach według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (4) cztery h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (2) dwa h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (1) jeden h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie nu wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje :

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Łańcut-Kańczuga.

Sprawozdawca p. Chamiec odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały :

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Łańcucie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Łańcut-Kańczuga.

Art. I.

Radzie powiatowej w Łańcucie nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Łańcut-Kańczuga pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14. i 35. ustęp 3. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kraj. Nr. 43.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru :

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (4) cztery h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych (2) dwa h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego (1) jeden h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o znizeniu teje.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

a) Wybór komisji z 9 członków dla reformy agrarnej.

b) wybór uzupełniający jednego członka komisji przemysłowej,

c) wybór komisji dyscyplinarnej w myśl uchwały Wys. Sejmu z 27. Marca 1899 (trzech członków kuryami a trzech z całego Sejmu).

Marszałek zaprasza na skrutatorów pp. Klemensiewicza, Potoczka, Krzysztofowicza, Białoskórskiego i Górskiego i wzywa posłów do oddawania kartek na członków komisji agrarnej.

Przemawia p. Stanisław Stadnicki i wnosi na zwiększenie liczby członków komisji dla reformy agrarnej z 9 na 11.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek formalny p. Stadnickiego.

Marszałek zwraca uwagę że w kartkach drukowanych mieszczących nazwiska wybrać się mających posłów do komisji dla reformy agrarnej zaszła pomyłka, a mianowicie wydrukowano p. Milana zamiast p. Średniawskiego, pomyłkę tę zresztą kancelarya sejmowa już sprostowała.

Przemawia p. Stadnicki i wnosi by zwiększyć ilość członków komisji gospodarstwa krajowego o 1 członka i prosi by Marszałek umieścił ten dodatkowy wybór na porządku dzisiejszego posiedzenia.

Izba po oświadczeniu Marszałka, że on nie ma nic przeciw umieszczeniu tej sprawy na dzisiejszem posiedzeniu uchwała bez rozprawy wniosek p. Stadnickiego.

Marszałek oświadcza, iż umieści wybór powyższy na dzisiejszem posiedzeniu,

Przemawia p. Stadnicki i wnosi, by ze względu, iż pp. Sękowski i Hupka złożyli mandaty pierwszy do komisji kolejowej drugi do administracyjnej, wybrano w miejsce tychże po 1 członku do komisji kolejowej i administracyjnej i aby ten wybór uskutecznił na dzisiejszem posiedzeniu.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek, a Marszałek oświadcza że umieści sprawę tę na porządku dzisiejszego posiedzenia.

Przemawia p. Potocki Andrzej i wnosi by wybór 3 członków z całego Sejmu do komisji dyscyplinarnej wybrać się mających uskutecznić odrazu.

Izba uchwała wniosek p. A. Potockiego.

Marszałek zaprasza na skrutatorów do wyboru członka komisji przemysłowej pp. Kulczyckiego, Kl. Dzieduszyckiego i Bielańskiego i wzywa posłów do oddawania kartek.

Marszałek oświadcza, iż stosując się do życzenia posłów chcących porozumieć się co do wyboru komisji dyscyplinarnej zawieszają posiedzenie na 15 minut, i wyznacza dla posłów z kuryi gmin wiejskich salę V, z kuryi miast i izb handlowych salę II, a z kuryi wielkich posiadłości salę I.

Przerwa posiedzenia o godzinie 12 minut 45 po południu.

Marszałek po przerwie o godz. 1 m. 10 po południu wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru do komisji, przedewszystkiem agrarnej.

P. Klemensiewicz zdaje sprawę z wyniku wyborów.

Głosowało 86 posłów. Absolutna większość 44. pp. Czaykowski Władysław Wiktor, Hupka, Klemensiewicz, Paszkowski, Pilat, Potoczek, Rayski, Sękowski, Urbański, Wachnianin otrzymali 86 p. Średniawski 71, p. Milan 14, p. Data 1.

Marszałek konstatuje iż członkami komisji dla reformy agrarnej wybrani zostali pp. Czaykowski Władysław Wiktor, Hupka, Klemensiewicz, Średniawski, Paszkowski, Pilat, Potoczek, Rayski, Sękowski, Urbański, Wachnianin.

P. Bielański zdaje sprawę z wyniku wyboru do komisji przemysłowej. Głosowało 82 posłów. Absolutna większość 42, p. Sękowski otrzymał 82 głosów.

Marszałek konstatuje iż członkiem komisji przemysłowej wybrany został p. Sękowski, i zarządza wybór komisji dyscyplinarnej, a mianowicie 3 członków kuriami.

Marszałek zarządza ten wybór przede wszystkim z kurii gmin wiejskich, a na skrutatorów zaprasza pp. Karatnickiego, Krempe, Kramarczyka, sekretarza wzywa do odczytania spisu posłów z tej kurii wybranych.

Sekretarz p. Potocki Andrzej odczytuje imienny spis posłów z tej kurii, a posłowie oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek zarządza wybór 1 członka do komisji dyscyplinarnej z kurii miast i izb handlowych, a na skrutatorów zaprasza pp. Witosławskiego, Jabłońskiego, Słotwińskiego, i wzywa sekretarza do odczytania spisu posłów z tej kurii.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje imienny spis posłów z tej kurii wybranych a posłowie oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek zarządza wybór 1 członka komisji dyscyplinarnej z kurii większych posiadłości i wzywa sekretarza do odczytania spisu posłów z tej

kurii wybranych. Na skrutatorów zaprasza pp. Sękowskiego, Schnella i Hupkę.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje imienny spis posłów z tej kurii wybranych, a posłowie oddają kartki.

Marszałek po oddaniu kartek wzywa do ogłoszenia wyniku wyboru jednego członka komisji dyscyplinarnej z kurii miast i izb handlowych.

P. Jabłoński zdaje sprawę z wyniku wyboru tego. Głosowało 12 posłów, jednogłośnie wybrany p. Weigel.

Marszałek konstatuje iż członkiem tej komisji z kurii miast i izb handlowych wybrany został p. Weigel, i wzywa do ogłoszenia wyniku wyboru z kurii gmin wiejskich.

P. Karatnicki zdaje sprawę z wyniku wyboru 1 członka komisji dyscyplinarnej z kurii gmin wiejskich. Głosowało 42 posłów, absolutna większość 22. p. Kramarczyk otrzymał 37 głosów, reszta głosów rozstrzelona.

Marszałek konstatuje, że członkiem komisji dyscyplinarnej z tej kurii wybrany został p. Kramarczyk, i wzywa do ogłoszenia wyniku wyboru 1 członka komisji dyscyplinarnej z kurii większych własności.

P. Sękowski zdaje sprawę z wyniku wyboru powyższego.

Głosów oddano 28.

Absolutna większość 15; p. Potocki Andrzej 26, p. Romer 1, p. Abrahamowicz 1.

Marszałek po skonstatowaniu, że członkiem komisji dyscyplinarnej z kurii większych posiadłości, wybrany został p. Andrzej Potocki, zarządza wybór 3 członków komisji dyscyplinarnej z całego Sejmu a na skrutatorów zaprasza pp. Scipiona, Milana, ks. Hamoraka, Karola Dzieduszyckiego i Bednarskiego.

Tymczasem umieszcza na porządku dziennym.

Sprawozdanie komisji budżetowej o pro-
wizoryum budżetowem za miesiąc kwiecień
i maj 1900.

Sprawozdawca p. Skałkowski zdaje
sprawę ustnie, w myśl uchwały sejmowej
z dnia 26. marca 1900, i kończy to spra-
wozdanie następującym wnioskiem :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

1) Sejm upoważnia Wydział krajowy
do czynienia wydatków zwyczajnych z fun-
duszu krajowego na rachunek roku budże-
towego 1900 na podstawie budżetu na rok
1899 uchwalonego a to w czasie od 1. kwiet-
nia do 31. maja 1900 roku.

2) Sejm upoważnia Wydział krajowy do
pobierania na rzecz funduszu krajowego do-
datków do państwowych podatków bezpo-
średnich w czasie od 1. kwietnia do 31.
maja 1900 a mianowicie :

a) dodatku do podatku gruntowego, do-
mowo-czynszowego, domowo-klasowego
i 5% podatku od domów od podatku do-
mowo-czynszowego uwolnionych w wyso-
kości 60 groszy (halerzy) od każdej korony
przypisanej do poboru należności podatko-
wej; dodatek ten jednak w mieście Krako-
wie tudzież w powiatach krakowskim i chrza-
nowskim tylko w wysokości 49 groszy (ha-
lerzy) od każdej korony pobieranym być
ma;

b) dodatków do wszelkich państwo-
wych podatków osobistych, zaprowadzonych
ustawą z 25. października 1896 Nr. 220,
Dz. p. p. z wyjątkiem podatku osobisto-
dochodowego, w wysokości 66 groszy (ha-
lerzy) od każdej korony przypisanej do po-
boru należności podatkowej; w mieście
Krakowie jednak tudzież w powiatach kra-
kowskim i chrzanowskim, dodatek ten tylko
w wysokości 55 groszy (chalerzy) od każ-
dej korony pobieranym będzie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie
żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy
szczegółowej i uchwała bez rozprawy po-

wyższy wniosek komisji głosując nad każ-
dym tegoż wniosku punktem oddzielnie.

Uchwaliwszy następnie na wniosek
sprawozdawcy przystąpienie do trzeciego
czytania bez czytania, przyjmuje Izba
w oddzielnem głosowaniu całą powyższą
uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Marszałek po oświadczeniu, że w myśl
zapadłej uchwały, zarządzi obecnie wybór
1 członka do komisji gospodarstwa kra-
jowego, administracyjnej i kolejowej i po
wezwanu na skrutatorów pp. Theodoro-
wicza Tyszkowskiego i Wójcika wzywa do
ogłoszenia wyniku wyboru 3 członków ko-
misji dyscyplinarnej z całego Sejmu.

P. Scipio zdaje sprawę z wyniku wy-
boru powyższego.

Głosowało 87 posłów. Absolutna wię-
kszość 44 p. Borkowski otrzymał 52, p.
Karatnicki 85, p. Stadnicki 86 głosów.

Marszałek konstatuje, że członkami
komisji dyscyplinarnej wybrani zostali
z całego Sejmu pp. Borkowski, Karatnicki,
Stadnicki i oświadcza, że ma nadzieję iż
na tem skończy się czynność tej komisji.

Marszałek oświadcza, iż przed ogło-
szeniem wyniku skrutynium z wyboru
członka do komisji gospodarstwa krajo-
wego, administracyjnej, i kolejowej, zarzą-
dza odczytanie interpelacyj i wniosku zło-
żonych do łaski marszałkowskiej, i wzywa
sekretarza do ich odczytania.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław
odczytuje następującą interpelację :

I n t e r p e l a c y a .

Znaną jest powszechnie głośna sprawa
rewizyi, przedsięwziętej w klasztorze żeń-
skim w Kętach powiatu Bialskiego, przez
organ policyjny miejski w asystencyi żan-
darma i izraelity Aratena celem wydobycia
wrzekomo przechowanej tamże tegoż córki
która pragnęła przejść na wiarę katolicką.
Rewizya przedsięwzięta nielegalnie, wbrew

przepisom ustawy zasadniczej, musiała tem większe wśród katolickiej ludności wywołać wzburzenie, jak skoro nie tylko miejski inspektor policyjny i żandarm, ale nawet starozakonny Araten przekroczyli progi klauzury i wszystkie cele zakonnice przeszukali jak najściślej, przytem Araten miał jeszcze złożyć instytucjom klasztornym.

Sprawa ta była powodem interpelacji wniesionych tak w Izbie deputowanych jakoteż w Izbie Panów Rady państwa, na które jednak żadnej dotąd nie udzielono odpowiedzi. A ponieważ sprawa ta przedewszystkiem dotyczy naszego kraju, przeto niżej podpisani zapytują Jego Excellencyę Pana Namiestnika:

Czy c. k. Rząd zajął się dokładnem badaniem tej sprawy i czy osoby, które w tym przypadku władzy swojej nadużyły zostały, względnie pociągnięte będą do surowej odpowiedzialności.

Zoll w. r.

Interpelant.

Pelczar, Isakowicz, Czechowicz, Szeptycki, Cieński, Kramarczyk, Gniewosz, Vivien, Abrahamowicz, Jaworski, Potoczek, Cielecki, Koziebrodzki, A. Potocki, Paszkowski, Scipio, Sękowski, St. Jędrzejowicz, Wodziński, W. Dzieduszycki, Zaleski, Chamiec, Kozłowski, St. Niezabitowski, J. Michałowski, Jędrzejowicz A. Skrzyński, Górski, K. Badeni, Hupka, Abraham, Korytowski, R. Potocki, Dąbski, Urbański, K. Dzieduszycki, Stadnicki, W. Niezabitowski, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Sredniawski, Bielański, Wójcik, Kosthein, Krasicki, J. Skałkowski, Tyszkowski, Gołuchowski, Jabłoński, Wiśniewski, E. Michałowski, Schnell, Białoskórski, Kl. Dzieduszycki, Sala, Wachnianin, Hamorek, Kulczycki, Karatnicki, Dr. Sawczak, Witosławski, Kraiński, Romer, Dworski, Stecki, T. Merunowicz, Styła, Dr. Bednarski, Czaykowski, Teodorowicz, Borkowski, J. Puzyna, Onyszkiewicz, Lubomirski, Korytowski, Krzysztofowicz, Osuchowski, Binder, Starzyński, Rozwadowski.

Marszałek oznajmia iż interpelacyę tę odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław odczytuje następujący wniosek.

W n i o s e k.

Zważywszy, że częste nawiedzanie naszego kraju klęskami pożarów rujnuje materialnie ludność przeważnie wiejską i małomiejską w sposób zastraszający i podkopuje rok rocznie tysiące egzystencji, przypinając je o kij żebraczy, zważywszy, że cała ludność naszego kraju domaga się bezskutecznie od lat szeregu zaradzenia złemu przez zaprowadzenie przymusu asekuracyjnego, zważywszy, że prawie wszystkie Sejmy krajów w Radzie państwa reprezentowanych, a przedewszystkiem Sejm galicyjski zgodnie z życzeniem 7 milionowej ludności — w licznych uchwałach i rezolucjach do Rządu kategorycznie się oświadczył za wprowadzeniem powszechnego obowiązku ubezpieczenia się od ognia, zważywszy wreszcie że brak inicjatywy i zajęcia zdeklarowanego stanowiska przez c. k. Rząd wobec powszechnej odczutej potrzeby radykalnych reform w kierunku złagodzenia klęsk przez pożary wyrządzonych — stanowi główną i jedyną niemal przeszkodę w rozwiązaniu tej tak ważnej i piekającej sprawy dla naszego kraju:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się jak najusilniej Wysoki c. k. Rząd, aby tak w interesie ludności samej jak i w interesie Państwa przystąpił co rychlej do wydania stosownych postanowień, umożliwiających zaprowadzenie w Galicyi przymusu asekuracyjnego, oraz określił dokładnie swoje stanowisko na tę sprawę wobec tylekrotnie podejmowanych uchwał przez Sejm galicyjski.

Lwów dnia 28. marca 1900.

Dr. Bernadzikowski.

Wnioskodawca.

Kramarczyk, Szwed, Warzecha, Potoczek, Data, Milan, Nowakowski, Bednarski, Soleski, Sredniawski, Styła, Bojko, Weigel,

Wójcik Dworski, Winniczuk, Ostapczuk,
Wiśniewski, Vayhinger.

Marszałek oświadcza iż pierwsze czytanie tego wniosku umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Niezabitowski Stanisław odczytuje następującą interpelację do c. k. komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Komisarza Rządowego.

Są spekulanci, co zakupują dobra, a pieniędzy nie mają, dobra obdłużone parcelują między chłopów, nie o tem chłopom nie mówiąc, tylko pieniądze do kieszeni chowają a między chłopami płacz i lament, gdy Bank długi każe płacić.

Doszłe do nas skargi z parafii Radłowskiej i Wierchosławskiej na taką gospodarzę p. Dr. Straszewskiego. Byli ci ludzie u adwokata, to im oświadczył, że sprawa się nie nadaje do procesu cywilnego, ale do Prokuratoryi.

Czy Wysokiemu Rządowi są te i im podobne wypadki i czy Prokuratorya już wzięła w opiekę te i tym podobne spekulacje, oraz czy Wysoki Rząd zamierza również w tym kierunku otoczyć opieką ludność pracującą przed niegodziwym wyzyskiem?

Lwów dnia 28 marca 1900.

Interpelant
St. Potoczek.

Hamorak, Styła, Klemensiewicz, Niebyłowiec, Krempa, Data, Kramarczyk, Szwed, Ostapczuk, Bojko, Wójcik, Średniawski, Winniczuk, Nowakowski, Warzecha.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następującą interpelację do komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza Rządowego.

Ubolewania godnem jest połączenie żołnierzy odchodzących na urlop po odbytej trzechletniej służbie wojskowej, którzy nie mając własnego lepszego ubrania, powracają od wojska boso w tak lichej i poszarpanej odzieży, że aż litość bierze patrząc na to, że za jego trzechletnią dla dobra kraju i państwa pełnioną pracę, nie dano mu ani nawet starej odzieży lub podartego obuwia, aby w razie zimna, bez narażenia własnego zdrowia do rodzinnego miejsca lub swego zajęcia powrócić mógł.

Zważywszy jednak, że niektórzy żołnierze wstępując do wojska niemają nawet takiego ubrania, aby po ukończonej służbie użyć go do dalszej przeodziewy; inni zaś złożywszy swą odzież w magazynach wojskowych przez przeciąg trzechletniej służby wojskowej z powodu zawilgotnienia i innych przyczyn ulegają zepsuciu, zważywszy dalej, że żołnierze odchodzący od wojska dla braku odpowiedniej przyodziewy, traktowani są nie po ludzku i narażeni są na różne choroby pochodzące z zaziębienia, dlatego podpisani zapytują!

Czyli Wysoki Rząd będzie łaskaw żołnierzom odchodzącym ze służby prezencyjnej dać przynajmniej starszy wojskowy ubiór i obuwie, lub jaki pieniężny zasiłek na zakupno choćby uboższej zwykłej przyodziewy?

Lwów, dnia 28 marca 1900.

Interpelant
Szwed

Milan, Nowakowski, Warzecha, Ostapczuk, Styła, Stojalowski, Potoczek, Data, Krempa, Wójcik, Dr. Bernadzikowski, Średniawski, Winniczuk, Bojko, Niebyłowiec.

Marszałek oświadcza, iż interpelację tę odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następującą interpelację do Wydziału krajowego.

Interpelacya

do Wysokiego Wydziału krajowego.

W końcu lipca 1899. wniosły gminy Winiary, Kunice, Rudnik, Poznachowice górne i Czesław z powiatu Wielickiego rekursy do Wydziału krajowego przeciw zarządzeniom Wielickiego Wydziału powiatowego, który wbrew brzmieniu ustawy gminnej naruszał atrybucye Rad i Zwierzchności gminnych, przez to, że polecił lustratorowi swemu Czerneckiemu wymuszać na Radach gminnych uchwały za zaprowadzeniem pisarzy gminnych okręgowych. Mimo że gmina Kunice pisała urgens do Wydziału krajowego, co się dzieje z jej rekursiem przeciw tym zarządzeniom Wydziału powiatowego, dotychczas jednak nie ma żadnej odpowiedzi.

W obec tego stanu rzeczy, że nielegalnie postępuje Wydział pow. Wielicki zapytujemy Wys. Wydział krajowy czy, co i jak zarządził, aby się w wyż wspomnianym powiecie nadużycia nadal tego rodzaju nie powtarzały i kiedy ostatecznie załatwi rekursa wspomnianym gminom,

Lwów 28. marca 1900.

Fr. Wójcik
Interpelujący.

Szwed, Styła, Bernadzikowski, Milan, Warzecha, Nowakowski, Data, Ostapczuk, Bojko, Winniczuk, Sredniawski, Potoczek, Niebyłowiec, Kulczycki.

Marszałek oświadcza, iż interpelację tę odstąpi Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki odczytuje następującą interpelację do Marszałka krajowego.

Interpelacya

do Jego Ekselencji Pana Marszałka krajowego.

Zamknięcie politechniki lwowskiej dokonane nieuzasadnioną uchwałą grona pro-

fesorskiego, a zamienione później przez ministerstwo wyznań i oświaty w czasowe zawieszenie wykładów, wciąż jeszcze przejmując najszczerze sfery ludności troską o los tej jedynej w kraju naszym instytucji i o los młodzieży, która dała się unieść pierwszemu szlachetnemu porywowi oburzenia i zaprotestowała przeciw postępowaniu profesora nadużywającego swego znaczenia u społeczeństwa dla celów partyjnych.

Cała ta sprawa już od samego początku na zupełnie błędną drogę skierowana, tem większe wzbudza obawy, ile że nie pozwolono nawet młodzieży na odbycie jawnego wiecu akademickiego, gdzieby ona zastanowić się mogła nad sposobem dalszego postępowania i powziąć uchwały któreby prawnie obowiązywały wszystkich techników.

Tymczasem zamiast takiego pozwolenia na wiec, domaga się J. E. Namiestnik na którego prawem kaduka przeszła dziś cała władza nad politechniką, od młodzieży, aby zaręczyła za spokój, a wtedy dopiero wykłady na nowo otwarte zostaną.

Poufne jednak zgromadzenie młodzieży wychodząc ze słusznej zasady, że nie może ręczyć za wszystkich swoich kolegów i imieniem wszystkich dawać jakiegokolwiek zapewnienie, skonstatowało już oddawna panujący spokój na politechnice, który i nadal prawdopodobnie zakłóconym nie będzie i na tej podstawie prosiło o polecenie rozpoczęcia wykładów.

Dotychczas nie ma odpowiedniej decyzji, w tej sprawie pomimo tego, że tak w interesie samej władzy, której pomaga w obec jej niezdecydowanego i niejasnego stanowiska w całej tej sprawie mocno nadwężoną została, jakoteż i młodzieży, dla której każdy dzień zwłaszcza w obec kończącego się semestru wielkie przynosi szkody — leży jak najspieszniejsze jej załatwienie.

Równocześnie jednak w obec tej chwylności zapatrywać, komu właściwie

przystępuje jurysdykcya nad politechniką przypomnieć się godzi, że podczas gdy wszystkie inne Sejmy krajów koronnych, sprawę ustawodawstwa politechnicznego przelały na Radę państwa, jeden tylko jedyny Sejm galicyjski nie wyrzekł się swego prawa i w roku 1894 w lutym uchwałił statut organizacyjny lwowskiej politechniki, który w czerwcu tegoż roku uzyskał sankcyę Cesarską.

Z tego wynika, że i Sejm galicyjski w sprawie tej może i powinien zabrać głos i domagać się jak najszybszego i dla młodzieży najpomysłniejszego załatwienia sprawy i powrotu do normalnych stosunków.

Zważywszy więc wszystkie powyż naprowadzone okoliczności,

zważywszy nadto, że w obec przelania władzy nad Politechniką przez Wys. Ministerstwo wyznań i oświaty w ręce Namiestnictwa, tem bardziej ingerencya Sejmowi w tej sprawie jest uzasadnioną, podpisani zapytują Jego Ekselencyę Pana Marszałka krajowego :

Co zamierza uczynić, aby wykłady na technice jak najprędzej mogły być rozpoczęte i aby moralne stosunki na politechnice zapanować mogły. Wreszcie zapytują podpisani, czy i co uczynił Jego Ekselencya Pan Marszałek, ażeby prawo Sejmowi galicyjskiemu do lwowskiej Politechniki należycie zmanifestować.

Lwów 28. marca 1900.

Interpelujący
Jakób Bojko

Krempa, Potoczek, Ostapczuk, Winniczuk, Wójcik, Nowakowski, Dr. Bernadzikowski, Warzecha, Data, Szwed, Hamorak, Milan, Niebyłowicz, Średniawski, Styła.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelacyę do p. komisarza rządowego :

I n t e r p e l a c y a

posła Abrahamowicza i towarzyszy do Jaśnie Wielmożnego Pana komisarza rządowego.

Sprawa otwarcia nowych źródeł dochodu Reprezentacyom krajowym od szeregu lat stoi na porządku dziennym pierwszorzędnych zadań, czynności i starań Sejmów krajowych.

Wielkie i doniosłe zadania przekazane do spełnienia życiu państwowym Sejmom krajowym przy jednoczesnem ograniczeniu tychże do dochodów płynących wyłącznie z dodatków krajowych do bezpośrednich podatków państwowych, względnie samostannych opłat spożywczych, z normalnym rozwojem szkolnictwa ludowego, krajowej akeji zdrowotnej, rozrostu zakładów humanitarnych, i koniecznej w własnym zakresie działalności na polu ekonomicznym, doprowadziły i doprowadzić musiały budżety krajowe do stanu finansowego, którego sanacya dziś jest już wprost obowiązkiem świadomego odpowiedzialności i zadań swych, Rządu państwowego, — Jakoż po zajmowaniu przez długie lata wręcz odmownego stanowiska co do poprawy stanu funduszków krajowych, uznał wreszcie c. k. Rząd za obowiązek swój w Expose do preliminarza budżetu państwowego na rok bieżący złożyć w Radzie państwa w 8. listopada 1899 oświadczenie, iż zamierza przyjąć w pomoc istotnym potrzebom finansowym Sejmów krajowych przez przypuszczenie tychże do udziału w dochodach z pewnej kategorii opłat spożywczych w szczególności opłat konsumcyjnych od wódki.

Równobrzmiące oświadczenie w formie jednak bardziej konkretnej, zawarte jest w mowie programowej, wygłoszonej przez dzisiejszego Ministra prezydenta w Izbie deputowanych Rady państwa w dniu 22. lutego r. b.

Na podstawie tuż co przytoczonych złożonych deklaracyi, przeświadczeni o naj-

lepszych intencjach c. k. Rządu przyjsia w pomoc niezbędnym potrzebom budżetów krajowych.

Zważywszy iż pomoc ta musi być szybka i doraźna, bez narażenia kraju i jego ludności na szkody wynikły z stagnacji w gospodarstwie krajowem, pod względem cywilizacyjnym i ekonomicznym;

zważywszy następnie, że wszelkie dalsze podnoszenie dodatków krajowych do stałych podatków państwowych, z góry jako niedopuszczalne uważane być musi, przez wzgląd nie tylko na ich dotychczasową nadmierną wysokość lecz przede wszystkim na coraz wzrastające wydatki gminne i powiatowe, które znajdują w tych dodatkach niemal wyłączne swe pokrycie; podpisani mają zaszczyt zapytać Jaśnie Wielmożnego Komisarza Rządowego, kiedy w myśl przytoczonych deklaracji przedłoży c. k. Rząd Sejmowi krajowemu projekt do ustawy krajowej, wprowadzającej dodatki krajowe do państwowego podatku konsumcyjnego od wódki względnie i piwa, których pobór przez organa rządowe odbywałby się jednocześnie z poborem opłat państwowych.

Lwów dnia 27. marca 1900.

Interpelant
Dawid Abrahamowicz.

A. Jaworski, Nowakowski, Czartoryski, Weigel, Bednarski, K. Dzieduszycki, Urbański, Jahl, Klemensiewicz Krasicki, Jabłoński, A. Jędrzejowicz, Sękowski, Dzieduszycki, A. Skrzyński, St. Jędrzejowicz, Zoll, Rotter, Hupka, Bojko, Potoczek, Dr. Bernadzikowski, Średniawski, Merunowicz,

I n t e r p e l a c y a

posłów Krempey i Tow. do JWgo P. Komisarza Rządowego.

Już to w naszym kraju dają się odczuwać nadużycia władz na każdym kroku.

W miasteczku powiatowem w Ropczycach znajduje się dzierzawca propinacyjny Ba-

ruch Lów, który oprócz tego posiadał, jak też i posiada kolekturę loteryjną berneńską i Lwowską.

Kolektanci powinni prowadzić życie nienaganne, czem jednak Baruch Lów poszczycić się nie może, gdyż wskutek oszustwa, którego się dopuszczał ze stawkami i pieniędzmi loteryjnymi został w dniu 8 lipca 1899 doł. 325/87 za występki z §. 460 i 461 na sześć tygodni aresztu skazany, którą to karę odsiedział, za to powinna mu być kolektura odebrana. Pozornie tak się stało. Odebrano Baruchowi, ale oddano znów żonie jego, która razem z mężem dopuściła się owego oszustwa manipulując wspólnie.

Baruch Lów jako taki pod firmą żony prowadzi interes loteryjny, a nie jego żona lubo przeciw niemu i jego żonie przemawia oszustwo.

Z przytoczonego faktu okazuje się albo łatwowierność Dyrekcyi Skarbu albo uzasadnione nadużycie władzy.

Zważywszy, że postępowanie takie podkopuje zaufanie ludu do władzy a mieści w sobie nadużycie władzy urzędowej przez podeptanie obowiązków ustaw i przepisów;

zapytujemy Jaśnie Wielm. Pana Komisarza Rządowego, czy przeprowadzenie kolektury odebranej Lówowi Baruchowi za występki z §. 460 i 461. karanemu, przez żonę tegoż Barucha, da się pogodzić z przepisami ustawy i co w tym wypadku uczynić zamysła, by postępek Dyrekcyi skarbu naprawić w ten sposób, aby kolektura w inne ręce katolickie się dostała.

Lwów dnia 28. Marca 1900.

Interpelant
Franciszek Krempe w. r.

Kramarczyk, Wójcik, Milan, Średniawski, Szwed, Bernadzikowski, Styła, Potoczek, Data, Warzecha, Ostapczuk. Nowakowski, Niebyłowiec, Winniczuk, Bojko.

Marszałek oznajmia, iż interpelacje te odstąpi p. komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następującą interpelację do Wydziału krajowego.

I n t e r p e l a c y a

do Wysokiego Wydziału krajowego.

W roku 1896. podpisany wniosek wniosek do Wysokiego Sejmu o zaprowadzenie w Galicyi „Giełdy pracy“ na wzór Luksemburskiej, który przekazany został Wydziałowi krajowemu do zbadania.

W roku 1898. został ten wniosek wznowiony przy dołączeniu gotowego projektu ustawy. Wysoki Sejm w dniu 29. stycznia uchwalił: „Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby sprawę pośrednictwa pracy zbadał w kierunku wskazanym (w sprawozdaniu komisyjnym) i zdał sprawę na jednej z najbliższych sesyi.

Ówczesny Radca Wydziału krajowego p. Romanowicz przy dyskusyi omówił tę sprawę szeroko i w końcu „oświadczył że ta sprawa Wydziałowi krajowemu wydaje się bardzo ważną i piekącą i że Wydział krajowy będzie się starał jak tylko będzie można a nawet w najbliższej sesyi przedłożyć Wysokiej Izbie pozytywne wnioski“.

Pomimo takiego zobowiązania Wydział krajowy nie dotrzymał przyrzeczenia i dotąd nie przedłożył żadnych wniosków chociaż już dwa lata upłynęło od ostatniej uchwały Sejmu.

Zważywszy, że wskutek braku wszelkiej organizacyi w celu pośrednictwa pracy ze strony kraju ludność jest wyzyskiwana przez pośredników różnego rodzaju,

zważywszy, że z tego powodu ludzie niektórych okolic idą za rąbkiem do Węgier i Niemiec, a w Galicyi brak często robotników a natomiast trafiają się okolice, gdzie ludność pod względem pracy w potworny sposób jest wyzyskiwana jak n. p. opisano w gazetach, że w powiecie borszczowskim ludność w pewnej okolicy urządziła znowę aby nie iść na zarobek za 12

ct. dziennie. Następnie zgodzili się robić za 18 ct. dziennie pod warunkiem, że właściciel majątku zapewni im tę zapłatę na piśmie, ten jednak odmówił i dlatego znowa ma trwać dalej.

Takie stosunki są hańbą dla naszego kraju i należy im kres położyć zaprowadzeniem krajowego pośrednictwa pracy.

Zapytują przeto podpisani:

I. Co Wysoki Wydział krajowy zrobił w sprawie pośrednictwa pracy, poruczonej Mu przez Sejm?

II. Kiedy przedłoży Sejmowi odpowiednie wnioski?

Lwów dnia 23. marca 1900.

Interpelant:

A. Średniawski.

Hamorak, Milan, Kramarczyk, Szwed, Data, Warzecha, Styła, Dr. Bernadzikowski, Dr. Bednarski, Bojko, Krempa, Ostapczuk, Wójcik, Nowakowski, Potoczek, Rotter.

Marszałek oświadcza, iż interpelację tę odstąpi Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następujące interpelacje do p. komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

p. Ostapczuka i towarzyszy do W Pana komisarza rządowego.

Gmina Nowe sioło, powiatu zbarazkiego, wniosła była w roku zeszłym do c. k. Rady szkolnej krajowej prośbę o zreorganizowanie szkoły ludowej jedno klasowej w Nowem siole na dwuklasową, a to z powodu, że do tej szkoły uczęszcza przeszło stu uczniów. Rada szkolna reskrytem z dnia 14. grudnia 1899 l. 31669 jak % odmówiła tej prośbie z powodu małej frekwencji dzieci. Powód podany w reskrypcie nie jest z prawdą zgodny, gdyż Rada szkolna okręgowa w Zbarażu skonstatowała, że w rzeczywistości uczęszcza do

szkoły 120 uczni, a przedkładając prośbę gminy, uznała potrzebę drugiej siły nauczycielskiej w myśl artykułu 4. ustawy z dnia 2. lutego 1885.

Mieszkańcy Nowego sioła boleją nad tem, że c. k. Władza szkolna chwytą się przeciw woli ludu aż takiego środka, jak naprowadzony, zatem raczy pan komisarz rządowy wyjaśnić:

1. Dlaczego Rada szkolna krajowa jako powód do odmówienia prośbie podała małą frekwencyę, kiedy w rzeczywistości uczęszcza do szkoły 120 dzieci?

2. Czy powód odmowy nie leży raczej w tym fakcie, że w szkole w Nowem siole językiem wykładowym jest język ruskim, że zatem dla Rusinów nie potrzeba oświaty?

Lwów dnia 28. marca 1900.

Interpelant:

Dymitr Ostapczuk w. r.

J. Bojko, Wójcik, Winniczuk, Nowakowski, Krempa, Kramarczyk, Potoczek, Hamorak, Średniawski, Warzecha, Data, Szwed, Sawczak, Niebyłowiec, Ochrymowicz, Kulczycki, Stojalowski, Styła.

I n t e r p e l a c y a

posła Winniczuka i towarzyszy do Wysokiego c. k. Rządu o zezwolenie na pobieranie surowicy dla bydła rogatego.

Wysoki Sejm krajowy uchwalił dnia 14. lutego 1898 i polecił Wysokiemu Rządowi, by prośby gospodarzy wiejskich, posiadających bydło rogate, o bezpłatny pobór surowicy z żup solnych z możliwą względnością traktował.

Jednak Wysoki c. k. Rząd nie tylko że do dnia dzisiejszego nie uwzględnił prośby i nie zezwolił na pobór surowicy, ale jeszcze i tym gminom, które w roku 1898 surowicę pobierały, jak n. p. Radeza, Tyśmieniczany, Bednarów, Majdan, Wysozczanka, Czerniów i innym w powiecie Sta-

niślawowskim wzbronili poboru surowicy, a tem samem wyrządził gospodarzom wiejskim wielką krzywdę, gdyż zamiast polepszyć stan gospodarski, który jest tak strasznie obciążony długami, że z takowych w żaden sposób nie wydobędzie się rzekomą poprawą bydła rogatego, gdyż zboża na tyle niema, by mógł z rodziną się żywić, zaś bydło od kwaśnej i niezdrowej paszy marnieje, a wreszcie i ginie, i nie ma co sprzedać nie tylko na zaspokojenie długu, ale i podatku niema czem zapłacić.

Z tego powodu zapytują podpisani, czy, jak i kiedy Wysoki c. k. Rząd zamierza w tej sprawie postąpić, by gospodarzom wiejskim, posiadającym bydło rogate, wolno było bezpłatnie pobierać surowicę nie tylko tym gospodarzom, którzy mieszkają w gminach sąsiednich, położonych w pobliżu żup solnych, ale i tym, którzy są oddaleni od żup solnych do 30 kilometrów drogi celem poprawienia paszy dla bydła, a tem samem chociaż w małej części przyczyniłby się do podniesienia hodowli bydła rogatego.

We Lwowie dnia 28. Marca 1900.

Interpelant:

Łazarz Winniczuk w. r.

Ostapczuk, Nowakowski, Średniawski, Dr. Bernadzikowski, Potoczek, Barwiński, Krempa, Niebyłowiec, Ochrymowicz, Kramarczyk, Data, W. Szwed, Bojko, Warzecha, Hamorak, G. Milan.

I n t e r p e l a c y a

posła Nowakowskiego i towarzyszy do Pana komisarza rządowego w sprawie postępowania c. k. Starostwa w Przemyślu wobec nielegalności i nadużyć wójta Glińskiego w Wyszatycach, w powiecie Przemyskiem.

Podpisani mają zaszczyt zapytać Pana komisarza Rządowego, jako reprezentanta krajowej władzy politycznej.

1. Czy wiadomo Wysokiemu c. k. Rządowi, że c. k. Starostwo przemyskie sprze-

ciwiło się suspendowaniu Glišńskiego z urzędu naczelnika gminnego w Wyszatycach, chociaż delegat Wydziału krajowego p. Lewartowski, po przeprowadzonej lustracji ksiąg i rachunków gminnych, wykazał, że Glišński razem z całą teraźniejszą Radą gminną urzęduje nielegalnie i dopuścił się całego szeregu nadużyć i zbrodni na szkodę gminy?

2. Czy wiadomo Wysokiemu c. k. Rządowi, że gdy dnia 11. i 12. grudnia 1899 r. odbyły się w Wyszatycach wybory do Rady gminnej i wypadły na niekorzyść Glišńskiego, to same organa c. k. Starostwa przemyskiego doradzały Glišńskiemu, by wniósł protest przeciw tym wyborom, że po wniesieniu c. k. Starostwo jeszcze dwa razy zwracało Glišńskiemu ten protest celem porobienia w nim poprawek stosownie do instrukcji, otrzymanej ze strony c. k. Starostwa i z pominięciem ustawowo przepisanego terminu? Na podstawie tego protestu Glišński i stara Rada urzęduje dalej już dziewiąty rok, przyczem Glišński chełpi się protekcją c. k. Starostwa i cieszy się zupełną bezkarnością za swoje zbrodnie.

3. Czy wiadomo c. k. Rządowi, że o sprzeniewierzeniach Glišńskiego z pieniędzy podatkowych, które lustracja delegata Wydziału krajowego wykazała w sumie 1800 zł., wniesione zostało jeszcze 19. lutego doniesienie karne do c. k. Prokuratorji w Przemyśle, podpisane przez dwóch gospodarzy z Wyszatyc, jednak c. k. Prokuratorja niczego nie zarządziła w tej sprawie, żadnego z powołanych w doniesieniu świadków, ani samych donosicieli nie przesłuchano, wogóle śledztwa karnego nie wycieczono?

4. Jeżeli to wszystko Wysokiemu c. k. Rządowi jest wiadomem, to podpisani mają zaszczyt zapytać dodatkowo c. k. Komisarza rządowego, jakie właściwie ustawy obowiązują w powiecie przemyskim?

We Lwowie dnia 28. marca 1900.

Interpelant:

St. Nowakowski w. r.

Winniczuk, Ostapczuk, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Wójcik, Średniawski, Hupka, Potoček, Kulczycki, Warzecha, W. Szwed, Stojalowski, Barwiński, Hamorak, Rotter, Niebyłowicz.

Marszałek oznajmia iż interpelacye te udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki odczytuje następującą interpelacyę do Wydziału krajowego.

I n t e r p e l a c y a

posła Stefana Nowakowskiego i tow. do Ekselencyi Pana Marszałka Wydziału krajowego w sprawie malwersacyi wójta Glišńskiego w Wyszatycach, w powiecie Przemyskim.

W dniach 12. do 16. Lutego 1900 r. przeprowadzał delegat Wydziału krajowego p. Lewartowski lustracyę ksiąg gminnych i rachunków w Wyszatycach. Podpisany wiadomo, że p. delegat znalazł wszystkie rachunki w największym nieporządku, kwitów na wydatki niema niektóre pozycye nieprawdziwe, wszelkie pieniądze brał wójt do swojej kieszeni, słowem dopuszczał się wszelkich nadużyć, co stwierdzono zeznaniami świadków.

Nakoniec doszedł p. delegat do odkrycia malwersacyi w podatku pastwiskowym do ktorej przyznał się sam Glišński, przyznając, iż wziął na szkodę gminy i obrócił na swoje wydatki kwotę 1100 zł. Z obrachunków p. delegata wynika jednak, że sprzeniewierzona kwota wynosi nie 1.100 zł., ale 1800 zł.

P. delegat skonstatował wreszcie nielegalność składu całej Rady gminnej, która razem z Glišńskim urzęduje już 9 lat, przyczem zamiast wyborów uzupełnia się w ten sposób, że zamiast ustępujących radnych wójt przybiera sobie do Rady pierwszego lepszego ze wsi, kto tylko bezwzględnie idzie za jego wolą.

O wszystkich tych ciężkich nielegalnościach i nadużyciach opisał delegat Wydziału krajowego obszerne sprawozdanie które miał przedłożyć Jego Ekselencyi Panu Marszałkowi, a względnie Wydziałowi krajowemu. Tymczasem minął już miesiąc, wójt Gliński urzęduje dotąd, działając na szkodę gminy, a ze strony Wydziału nie zarządzono niczego. W obec tego zapytują podpisani Pana Marszałka krajowego jako Reprezentanta Wydziału krajowego: czy znany jemu ten nielegalny i opłakany stan autonomii gminnej we wsi Wyszatycach, i czem mają podpisani tłumaczyć sobie tę dziwną i nie wyjaśnioną pobłażliwość najwyższej władzy autonomicznej wobec nielegalnej i po prostu złodziejskiej gospodarki Glińskiego w tej wsi?

Lwów dnia 28. marca 1900.

Interpelant

St. Nowakowski w. r.

Winniczuk, Ostapczuk, Dr. Bernadzikowski, Bojko, Wójcik, Średniawski, Hupka, Potoczek, Warzecha, W. Szwed, Stojałowski, Barwiński, Hamorak, Rotter, Niebyłowiec.

Marszałek oznamia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu, i wzywa do ogłoszenia wyniku skrutynium z wyboru członka do komisji kolejowej administracyjnej i gospodarstwa krajowego.

P. Theodorowicz zdaje sprawę z wyniku skrutynium z tego wyboru. Głosowało 87 posłów. Absolutna większość 44. Przy wyborze członka do komisji kolejowej otrzymał p. Okuniewski głosów 87, do komisji administracyjnej p. Jędrzejowicz Adam, głosów 87, do komisji gospodarstwa krajowego p. Brykczyński głosów 87,

Marszałek po skonstatowaniu, iż powyżsi posłowie wybrani zostali do odnosnych komisji, oświadcza, iż ukonstytuowała się komisya dla reformy agrarnej. Przewodniczącym tej komisji wybrany został p. Pilat, zastępcą przewodniczącego p. Klemensiewicz, sekretarzem p. Sękowski.

Marszałek zamyka posiedzenie oznajmiając, że posłowie uwiadomieni zostaną pisemnie o terminie następnego posiedzenia i porządku dziennym.

Koniec posiedzenia godzina 2 po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Stanisław Niezabitowski
Andrzej Potocki

